Dispute fără mănuși, în sala de box a clubului Farul Constanța

Sport cu o veche tradiție, boxul se bucură de mare popularitate în regiunea Dobrogea. Dovadă că la reuniunile organizate aci, chiar și la cele de mai mică importanță, asistă — de regulă — mii de spectatori. Nu o dată s-a verificat că galele de box — amicale sau oficiale — disputate în Sala sporturilor din Constanța, aduc organizatorilor un însemnat succes propagandistic și de „casă".

În ultimii ani boxul și-a extins aria de activitate, fiind mult „gustat" nu numai în orașul Constanța, ci și în alte centre din regiune. Fiind îndrumată de o comisie regională energică (președinte Alexandru Melicescu), activitatea pugilistică s-a afirmat și în orașele Medgidia și Măcin. La Medgidia, de pildă, galele se organizează cu regularitate, munca antrenorilor Aurel Anton și Ștefan Văcaru dînd roade. La Constanța, în afara secției de box de la „Farul", care duce greul activității de performanță, se desfășoară o intensă activitate și în sălile Energia și Portul.

★

Boxul constănțean ar putea obține însă succese mult mai mari dacă toți factorii de răspundere ar depune eforturi, ar sprijini așa cum trebuie această populară ramură sportivă. De cîtva timp, asistăm însă la anumite situații nefirești care ne pun pe gînduri. Este cazul secției de box a clubului Farul. Ea este condusă de antrenorii Șt. Iordache și N. Buză, a căror competență nu poate fi pusă la îndoială. De activitatea depusă de antrenorul Buză în ultimii ani sînt legate o bună parte dintre succesele pugiliștilor constănțeni. Anul trecut, alături de Buză a venit și antrenorul Iordache, hotărît ca împreună cu colegul său să ducă mai departe flacăra boxului constănțean. Printr-o hotărîre a consiliului regional UCFS, antrenorul Iordache a primit sarcina să se ocupe de boxerii seniori, munca cu juniorii urmînd s-o facă antrenorul Buză. Din acest moment, în sala de antrenament a clubului Farul a început o dispută ... fără mănuși, între antrenori.

Supărat de hotărîrea luată, antrenorul Buză a început să-l... „sape" pe Iordache, să-l vorbească „pe la colțuri". Firește, nici acesta din urmă n-a stat mult pe gînduri și a... contrat. Atmosfera de bîrfă continuă de mult timp, fără ca tovarășii de la UCFS să intervină. „Stimulați" de dezbinarea dintre antrenori, unii dintre boxeri au început să dea semne de indisciplină. Ion Dinu — de pildă — vine la antrenament după poftă și refuză să se pregătească cu antrenorul Iordache. Boxerii Baciu, Preda, Motoc etc. se plimbă dimineața prin oraș, în loc să fie în producție, iar Tănase Pintilie — un veritabil talent — a comis fapte mai grave pentru care a suferit o condamnare. Iată, deci, cum dezbinarea dintre antrenori a stimulat și indisciplina unor sportivi.

A sosit timpul să se curme această situație. La „Farul" există un teren fertil pentru dezvoltarea boxului. Pugiliștii au la dispoziție o sală bine utilată și antrenori competenți, dornici (după cum ne-au afirmat ei înșiși) să muncească împreună. Cum? După părerea noastră, ar trebui ca cei doi antrenori să se ocupe atît de pregătirea boxerilor seniori, cît și de juniori. Ne gîndim, de pildă, la o împărțire a sportivilor, în așa fel, încît antrenorul Buză să se ocupe de categoriile mici (muscă-ușoară), iar Iordache să-și pregătească pe boxerii de categorii mari. Procedînd astfel, considerăm că s-ar pune capăt situației anacronice din prezent.

★

Asistînd la antrenamentele desfășurate în unele săli constănțene, ne-au atras atenția și alte aspecte care împietează asupra pregătirii boxerilor. Se apreciază, nu fără temei, că sala asociației Portul este cea mai bună sală de antrenament din oraș. Ea se află în clădirea clubului D.N.M. Dar iată că, deși a fost amenajată exclusiv pentru box, de un timp aci se fac repetiții de... balet și dansuri populare! Boxerii, afirmă președintele comitetului sindical al Portului, tov. Capugiu, să se antreneze seara. Dar cine mai poate veni la antrenament la ora 19, cînd majoritatea boxerilor termină lucrul la ora 15? Antrenorul Baciu ne spune (și îl credem) că în ultimul timp sala „s-a golit văzînd cu ochii". E trist!

Antrenorul Iosif Iacobovschi s-a luptat singur să-și amenajeze o sală. Și a reușit. În prezent, sala Energia, deși nu prea arătoasă, e dotată cu tot ceea ce este necesar. Biroul secției de box a asociației (președinte tov. Dumitrescu) este însă inexistent. Nici un membru al biroului secției n-a fost văzut vreodată la antrenamente, la meciurile susținute de boxerii de la Energia, la amenajarea sălii. Cu toate acestea, antrenorul n-a dezarmat. El a depistat cîteva elemente dotate (Stoian, Simionescu, Voicu, Badea, Bratosin), de perspectivă, care au și început să se afirme.

Sala de box din Tulcea, condusă de antrenorul H. Țamulis, ar putea „produce" sportivi de valoare pentru activitatea de performanță. Din păcate, calificarea antrenorului este extrem de redusă. „Minunile" făcute de caiaciștii și canoiștii români pe plan mondial (se știe că majoritatea acestor sportivi provine din Deltă) l-au lăsat... rece pe antrenorul Țamulis, nu i-au stimulat ambiția de a arăta că și în box se pot depista tineri cu o bună dezvoltare fizică, capabili de performanțe mari. Antrenorul (plătit cu o normă întreagă) n-are vreme pentru munca de selecție, deoarece o bună parte din timp și-o petrece în compania... paharului. Ceea ce este mai grav, antrenorul angrenează în această „activitate" și pe unii dintre elevii săi. Nu de alta, dar ca să nu se plictisească singur...! Să ne mai surprindă atunci că din Tulcea nu apare nici un boxer de talent?

★

Unde organizăm reuniunea? Cînd vine toamna, asemenea întrebări se aud tot mai des. Sălile de antrenament fiind mici, nu pot primi și spectatori. Așa că singurul loc unde poate fi montat ringul rămîne tot Sala sporturilor. Deseori însă, IPSAD-ul (proprietarul sălii) folosește, din păcate, Sala sporturilor în scopuri... extrasportive. Aci pot fi vizionate spectacole de estradă, parăzi ale modei, în zilele respective antrenamentele fiind, desigur, suprimate. Aceasta este una dintre explicațiile scăderii numărului reuniunilor pugilistice la Constanța în anul 1966.

Iată cîteva din deficiențele boxului din regiunea Dobrogea, care trag înapoi activitatea acestei ramuri sportive olimpice. Terenul prielnic care există aci pentru „sportul cu mănuși" trebuie să determine conducerea clubului Farul, ca și consiliul regional UCFS, să sprijine mai mult activitatea antrenorilor, să întărească munca de îndrumare și control în secțiile asociațiilor și cluburi. Există posibilitatea ca boxul constănțean să-și trimită reprezentanții în echipa țării noastre care va participa în curînd la „europenele" de la Roma, iar în 1968 la J.O. din Mexic. Dar, pentru aceasta este nevoie ca antrenorii să muncească temeinic, să conlucreze, să dovedească o mare exigență cu ei înșiși, precum și cu sportivii pe care-i pregătesc.

R. CĂLĂRĂȘANU

„MUNCI" de sezon la Constanța

Lopătează-n slăvi cocorii,
Muguri-n livadă crapă;
Ies la muncă antrenorii
Și precum vedeți, se... „sapă"!

Catren și desen de Al. Clenciu

PATINAJ

Puțini reușiți la ultimul „examen" pe gheață

Pentru ultima oară în acest sezon, am urmărit în întrecere pe fruntașii patinajului nostru artistic. În după-amiezele de luni și miercuri la patinoarul „23 August" a domnit mai mult ca oricînd atmosfera specifică unor examene.

S-a disputat concursul pentru obținerea categoriei a IV-a de clasificare internațională, după normele I.S.U. (federația internațională de patinaj). De remarcat inițiativa forului nostru de specialitate care — pentru prima oară în țara noastră — procedează la un asemenea „test", avînd darul să certifice pregătirea de bază a patinatorilor, în conformitate cu cerințele unei activități de performanță. Totodată, subliniem gradul sporit de exigență al arbitrilor noștri, în a căror activitate de-a lungul unui întreg sezon s-a vădit o sensibilă creștere calitativă.

Mai puține laude s-ar cuveni participanților. Dintre cei 13 patinatori prezenți, numai 5 au reușit să realizeze media de note necesară obținerii categoriei (3,3). Rezultatul poate fi considerat numai în parte o surpriză, dată fiind rămînerea în urmă la capitolul figurilor obligatorii, semnalată în repetate rînduri și în ziarul nostru. Au trecut „examenul" numai acei pe care-i cunoaștem de mai multă vreme ca bine pregătiți la obligatorii. Sînt patinatori și patinatoare care — împreună cu antrenorii lor — privesc cu deosebită seriozitate această problemă. Astfel, pe lista celor care au primit diplomele I.S.U. se numără campionul republican de seniori Mihai Stoenescu și fostul campion Marcel Comanici, patinatoarele senioare Beatrice Huștiu, Rodica Didă și Cristina Formagiu.

Încă o remarcă, în legătură directă cu subiectul. Figurile cerute au fost primele din seria celor înscrise în Codul I.S.U., deci acelea pe care fiecare patinator le consideră ca „ușoare" și nu le exersează de obicei decît la încălzirea dinaintea concursurilor. Greșeală gravă, deoarece pe aceste prime figuri se construiește tehnica necesară executării perfecte a celor mai dificile desene pe gheață.

Notele la concurs au fost acordate de arbitrii internaționali N. Malarciuc, Irina Minculescu și Vera Curcescu.

RADU VOIA

FOTBAL

SEMNE...

Radu Nunweiller (VI) a fost la Cluj un fel de Bobby Charlton al dinamoviștilor bucureșteni, „ochiul magic" al echipei sale (expresia aparține colegului meu Gh. Nicolaescu), omul care sesiza oportunitatea momentelor de respiro sau de forcing ale formației sale. El a ținut în mînă cheia acestui joc pe parcursul întregii sale desfășurări, acționînd — asupra coechipierilor și adversarilor — atît sub raport tehnico-tactic cît, mai ales, sub cel psihologic.

Radu Nunweiller nu e un caz particular. La Arad cu o etapă în urmă, același „rol" l-a jucat Dumitriu în partida pe care echipa sa a susținut-o în orașul de pe malul Mureșului, el fiind „capul limpede" al formației feroviare. Și în întîlnirea cu Universitatea Craiova, de la București, el a fost „mîna forte" a Rapidului. Alături de Dumitriu, foarte tînărul Neagu se bate și el pentru un loc sub „soarele fotbalului", utilizînd armele cele mai moderne: schimbări de tempo și viteză de joc, variație de procedee tehnice și tactice, conturîndu-se ca tip de atacant necesar pentru spargerea apărărilor aglomerate. În „distribuția" Stelei, în zilele bune, același rol îl deține Dumitru Popescu, jucător cu o variată gamă de procedee tehnico-tactice. Și lista aceasta poate fi îmbogățită, inserînd aici pe Dobrin, Badea, Năftănăilă, Cuperman, Libardi, Dumitriu III (A.S.A. Tg. Mureș), Sasu etc.

O observație pe marginea evoluției lor cere sublinierea faptului că majoritatea sînt aproape în egală măsură coordonatori și realizatori (vezi cazurile Dumitriu, Dobrin, Cuperman, Năftănăilă etc), fapt determinat atît de calitățile personale cît și de exigențele jocului (lărgirea sarcinilor în cadrul postului pe care-l dețin, în echipă; solicitările la care sînt supuși prin desfășurarea fazelor la care participă).

Apropierea tot mai accentuată de adevăr ne prilejuiește acestor jucători imprimarea propriei personalități asupra culorii partidelor, contribuind în acest fel decisiv la stabilirea rezultatului (ceea ce nu înseamnă, desigur, ignorarea aportului celorlalți componenți ai echipei, fotbalul rămînînd în esența sa un joc colectiv, de asociație). Scriind despre apropierea de adevăr ne gîndim și la o anume modificare structurală privind felul de a juca sau, mai bine-zis, felul de a înțelege modul în care trebuie să se joace fotbalul: subordonarea forței, a vitezei de deplasare (a jucătorilor), gîndirii. Există, la ora actuală, în fotbalul nostru o tendință — destul de avansată, — de premeditare (dacă termenul e cel mai potrivit) a fazelor în curs de desfășurare. Diferențiindu-se noțiunile — făcîndu-se delimitările necesare între viteză și precipitare, între viteza de alergare și viteza de joc, jucătorii noștri încep să priceapă că aritmia este ceea ce caracterizează sportul pe care-l practică, că esențial pentru ridicarea vitezei de joc este oportunitatea momentului — aceeași oportunitate care poate justifica... „frîna". Pentru că o „frînă" pusă la timp, urmată de o pasă lungă, poate avea valoarea a trei atacuri purtate în cea mai mare viteză.

Deocamdată, toate aceste lucruri nu au drept caracteristică permanența, o serie de avataruri (ținînd de trecutul mai apropiat sau mai depărtat) avînd încă din păcate, efecte negative asupra constanței în comportarea fotbaliștilor noștri, chiar și a celor mai buni.

De altfel, într-o discuție — pe această temă — cu antrenorul Traian Ionescu, mi se atrăgea atenția asupra posibilității ca unul dintre „eroii" rîndurilor de față să mă dezică în etapele următoare. E posibil, nimic de zis, dar ceea ce este mai important e faptul că pot fi făcute — acum — astfel de observații, semne ale unor așteptate îmbunătățiri de substanță.

VALENTIN PĂUNESCU

APLAUZE PENTRU...

Iuliu Năftănăilă

Notat în ultimele jocuri din campionat cu 9 și 10, IULIU NAFTANĂILĂ s-a impus ca o valoare.

Mijlocașul „Steagului roșu" este deocamdată rezervă în națională.

Prin jocul lui tehnic, constructiv, eficace și neobosit (un Corso la scară mai mică), Năftănăilă este ceea ce se cheamă un ambițios, un suflet. În momente grele pentru echipă — situația critică în clasament — alături de ceilalți coechipieri „Lulu" a găsit suficiente resurse morale de a contribui la aducerea formației pe linia de plutire. Forma bună manifestată în ultima vreme — pe care o dorim constantă și de lungă durată — l-a situat la această oră deasupra multor „vedete", fapt pentru care îi facem loc la rubrica noastră.

Curierul nostru

● Tov. SILAGHI ARPAD, din Satu Mare, dorește răspuns la următoarea chestiune: „Cînd se socotește dublu golul marcat în deplasare de o echipă într-un meci din Cupa orașelor tîrguri sau Cupa cupelor?"

Regulamentul de disputare a edițiilor 1966—1967 a Cupei orașelor tîrguri și Cupei cupelor cuprinde prevederea dublării golurilor marcate în deplasare numai într-un anumit caz: atunci cînd, după consumarea meciurilor tur-retur, cele două echipe se află atît la egalitate de puncte CIT ȘI DE GOLURI. Lucrul acesta din urmă se uită de cele mai multe ori și, de aceea, se fac confuzii. Astfel, noua prevedere regulamentară intră în funcțiune numai în următorul caz: echipa A a învins, de pildă, formația B cu 3—1 pe teren propriu și a pierdut în deplasare cu 2—0. În cazul acesta golaverajul, calculat după criteriile obișnuite, este 3—3, dar pentru etapa următoare s-a calificat echipa B: a marcat un gol în deplasare și, aplicîndu-se regulamentul competiției respective, golaverajul devine 4—3 în favoarea sa.

● Cititorul THEODOR BUDIU, din Arad, are o nedumerire în legătură cu o problemă de arbitraj. În ce constă nelămurirea? În min. 88 al unui meci, arbitrul elimină un jucător. S-ar putea întîmpla ca acesta să refuze să părăsească terenul. Conform regulamentului, se acordă 3 minute pentru ca fotbalistul în cauză să iasă de pe teren. Și, acum, întrebarea: arbitrul va fluiera sfîrșitul partidei după două minute, adică în min. 90, sau va aștepta scurgerea celor trei minute? S-ar mai putea întîmpla ca jucătorul să părăsească terenul în min. 89. Cît va mai continua partida?

Problema — rarisimă — este, într-adevăr, interesantă. În cazul în care jucătorul părăsește terenul după două minute, adică în min. 90, cum ar veni, arbitrul va relua meciul și-l va continua pînă la scurgerea timpului regulamentar, adică — de fapt — pînă în min. 90. Dacă jucătorul refuză să părăsească terenul, arbitrul încheie partida după trei minute. Deci, după ceas, în min. 91, în realitate în min. 88 de joc. În acest caz se va da meci pierdut cu 3—0 echipei sale.